

Med anledning häraf, och då, enligt från landtförsvarsdepartementets kommandoexpedition lemnad upplysning, dessa skjutöfningar redan under de två sistförflutna åren egt rum vid mötesplatserna för Vermlands fältjägarecorps, Dalregementet, Helsinge regemente äfvensom Norrbottens, Vesterbottens och Jemtlands fältjägarecorpser, samt Vestgöta, Uplands och Vestmanlands regementen i år för första gången skola öfvas i skjutning under förut nämnda möten, får Riksdagen hemställa, att Eders Kongl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huru vida icke den vid här ofvan uppräknade regementen och corpser vidtagna förändring i tiden för soldatens ifrågavarande skjutöfningar för framtiden äfven må, så snart ske kan, tillämpas vid samtliga öfriga regementen och corpser. Stockholm den 6 juli 1887.

Med undersätlig vördnad:

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 juli 1887.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, angående förändradt sätt för utbetalning af pensioner från folkskolelärares pensionsinrättning samt folkskolelärares enke- och pupillkassa.

(Första Kammarens tillfälliga utskotts n:o 1 betänkande n:o 9.)

(Andra Kammarens tillfälliga utskotts n:o 1 utlåtande n:o 2.)

Till Konungen.

Uti en inom Riksdagen väckt motion har erinrats om den olägenhet och kostnad, som för närvarande äro förenade med utbekommande

af pension från folkskolelärares pensionsinrättning samt folkskolelärares enke- och pupillkassa.

Enligt gällande reglementen för nämnda pensionsinrättning och kassa, utbetalas pension halfårsvis i juni och december månader till pensionstagaren sjelf eller behörigen befullmäktigadt ombud af pensionsinrättningen eller, om pensionstagaren är boende i landsorten och derom annäler önskan, hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande. Dessutom har direktionen för folkskolelärares enke- och pupillkassa genom cirkulär af den 11 februari 1882 medgifvit, att i landsorten boende pensionstagare, som derom skriftligen hos direktionen anhåller, tills vidare må ega, mot insändande omedelbart till direktionen af pensionsbref, prestbevis och bevittnad fullmakt för innehafvaren att pensionen uppbära och qvittera, under uppgifven postadress erhålla pension sig tillsänd efter afdrag af belöpande porto, rekommendations- eller assurancesgift samt 75 öre såsom godtgörelse till de tjenstemän, som af kassornas direktion erhålla uppdrag att onbesörja pensionens afsändande.

Riksdagen anser det vara synnerligen önskvärdt, det en sådan förändring vidtages i ofvan anmärkta bestämmelser, att utgifter för pensionernas utbekommande besparades de ifrågavarande, oftast obemedlade personerna. De kostnader desse af nämnda anledning få vidkännas, då de äro bosatta utom utbetalningsorten, torde, äfven om de begagna sig af det utaf direktionen dem anvisade förmånligare sättet för pensionsbeloppets utfående, dock uppgå till 3 kronor 30 öre årligen, en summa, som otvifvelaktigt för dem är af icke ringa betydighet. Efter hvad det komitébetänkande af den 19 december 1864, som ligger till grund för reglementet för folkskolelärares pensionsinrättning, gifver vid handen, var man äfven redan från början angelägen om att för pensionstagarne underlätta utbekommandet af pensionerna. I detta syfte tillkom ofvan berörda bestämmelse, att de i landsorten boende pensionstagarne finge lyfta sina pensioner hos Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande, och i motiveringen till detta stadgande tillägges ytterligare, att nämnda myndighet kunde genom kronofogdarne låta utbetala pensionerna och på sådant sätt pensionstagarne ännu mera besparas kostnad och besvär för utbekommande af sina pensioner.

Sedan särskilda förslag rörande sättet för pensioners utbetalande blifvit framställda, dervid äfven ifrågakommit att utbetalningen måtte verkställas af vederbörande pastorsembeten, hvilket dock, såsom medförande olägenhet i flere afseenden, ej vunnit bifall, får Riksdagen, med anledning

af hvad sålunda förekommit och utan att ingå i pröfning af de olika utbetalningssättens större eller mindre lämplighet för vinnande af det afsedda ändamålet, härmed anhålla, att Eders Kongl. Maj:t, efter vederbörande myndigheters hörande, täcktes taga i öfvervägande, huruvida icke sådana anordningar kunde träffas, att pensionerna från så väl folkskolelärarynes pensionsinrättning som folkskolelärarynes enke- och pupillkassa, utan kostnader för pensionstagarne, till dem utbetalades. Stockholm den 6 juli 1887.

Med undersätlig vördnad:

N:o 71.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 6 juli 1887.

— — — — Andra Kammaren den 6 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, rörande tiden för aflöningsutbetalande till lärarepersonalen vid rikets folkskolor, mindre folkskolor och småskolor.

(Första Kammarrens tillfälliga utskotts n:o 1 betänkande n:o 8.)

(Andra Kammarrens tillfälliga utskotts n:o 1 utlåtande n:o 1.)

Till Konungen.

Hos Riksdagen har uppmärksamheten blifvit fäst på en brist, som förefinnes i bestämmelserna angående folkskolelärarynes löneförmåner, i det att föreskrift helt och hållet saknas i fråga om tiden för lönernas utbetalande.